

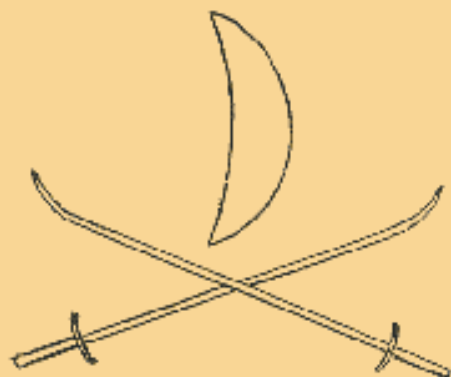
SANDPAPPRET

NR 2

ÅRG 7

FN-KAMRATERNA 72 M

FREDSPROCESS
GÖR U-SVÄNG,
KRIG?

SANDPAPPRET

NR 2 2 december 2000 2 årgång 07
Medlemsblad för kamratföreningen FN-kamraterna 72M

INNEHÅLL	SIDA	ANSVARIG / FÖRFATTARE
Redaktion och innehåll	2	Redaktören
Batch har ordet	3	Båtajonschefen Göran Wetterlundh
Från Styrelsen		
Styrelsens m.m. sammansättning 2000-2002	4-5	Sekreterarer Bo Ringdal
Nye ordföranden funderar...	5	Styrelsaordföranden Alv Svensson
Adressändring	5	Redaktören
E-mailadresser 72 M oktober 2000	6	Redaktören
Julmiddag och styrelsemöte	6	Bengt Hållkvist
Reportage från kamratträffen i Linköping	6-7	Bengt Hållkvist
Medlemsnytt		
Jubilärer 2000	7-8	Kassören Per Hålgren
Ökenkamrat på ny utlandskommandering	8	Walter Meijer
Nytt från Svedint: -- FN-aktuellt	8-10	Bengt Hållkvist
Politik i Mellanöstern	11-12	Bengt Hållkvist
FN-special		
EU-insatsstyrka med svensk medverkan även för FN	12-15	Bengt Hållkvist
Fredskamp -- Medicin		
Annorlunda modern sjukvård ute på stridsfältet	15-16	Eskil Dalenius Bengt Hållkvist
Stabsredaktörens spalt	16-18	Kåbe Lidén
"Al-Limerickar"	18	Bengt Hållkvist
Redaktionellt	18	Redaktören
Från Styrelsen (forts.)		
E-mailadresser 72 M oktober 2000	18	Redaktören
Sandpappret som E-malltidning	19	Lars Josefson
Redaktörens kommentar...	19	Bengt Hållkvist
Ökenvärlden...	19-21	Alv Svensson
Strövtåg i Bibelns länder...	21-23	Ingvar Holmquist
Värt att veta om MÖ...	23	Bengt Hållkvist
Omslagsbild		Bengt Hållkvist
Signerade foton		Stabsfotografen Stieg Forsberg Göran Wetterlundh
Osignerad karta genom		Svedint
Övriga illustrationer		Bengt Hållkvist

REDAKTÖR: Bengt Hållkvist

POSTADRESS:

Informationsbyrå Hållkvist

Sjöliden 40

SE-590 77 VRETA KLOSTER

ORGANISATIONSNUMMER: 360616-3214

POSTNUMMER: 832 57 63 - 4

2

("F-skattereg")

TELEFON: 013 / 602 45

TELEFAX: 013 / 602 45

Batch

het. ardet

VI BEHÖVS

Liksom vädret, börsen och mycket annat är livet upp och ner, ljus och mörkt, en blandning av gott och ont. Denna "ledare" får snopla just detta: en blandad kompost med en osynlig röd tråd.

Först blir det ett stort tack till dem, som ordnade och genomförde vår kamratträff i Linköping. Ingen nämnd och ingen glömd. Referat finns längre fram i detta nummer. Vi som var närvarande kände samhörigheten och också minnena från vår tid i Mellersta Östern. Vi vände för en kort stund tillbaka till sanden i Sinal. Våra återblickar var ljusa och lockade till många glada kommentarer. Men vi såg också framåt. Även om vi inte denna gång var så många på plats, var hälsningarna desto fler. Vi fann att behovet att i någon form leva vidare var stort och kanske än viktigare nu, när vi alla blir äldre. Det sociala nätverket, som en gång byggdes upp och efter hand förstärktes, är en ovärderlig tillgång såväl i nödie som i sorg.

Vi var överens om att försöka på så många som möjligt. Förslagen var många. Vi enades om att "Sandpapper" var en viktig del i den fortsatta kontakten med och mellan våra kamrater. Detta utesluter inte andra initiativ för att vi skall nå vårt mål. För att möjliggöra och säkra en fortsatt utgivning beslut vi att höja årsavgiften. Mot detta kan väl knappast någon protestera.

Upp och nor är det också i Mellersta Östern. När detta skrivs (början av november) har våldet ytterligare trappats upp på Gazaremsan och på Västbanken. "Fredsforhandlingar" fortsätter -- men vilket mandat har Arafat? Vilken politisk enighet finns i Israel? Kan Ginton, innan han lämnar presidentposten, finna någon lösning? Vill någon ha en lösning? De stenkastande palestinska ungdomarna, vilken framtid ser de? Jerusalems? Ja, frågetecknen är många -- kanske fler än tidigare. Men hoppet är ju det sista som överger oss. För oss som "var med" är det kanske svårare att se något ljus i tunneln.

Vår numera överste Lars Josefsson är ansvarig för överförandet av krigsmateriel för 10 skyttebataljoner till Baltikum, 6 ingenjör samt 3 brigadstabskompanier. Två länar för var sin luftvärnsbat. Res

Inleika höll men av stort intresse på lilje färgen sikt är utvecklingen i vårt närområde. Det brände till då två av våra generaler i högkvarteret uttalade sin tveksamhet till att de baltiska länderna skulle få en plats i Nato. Enligt generalerna skulle detta kunna försämrat Sveriges säkerhetspolitiska läge och en ny (nygamal) hotbild från öst kunde komma upp.

Sydpunkterna går tvärt emot regeringens officiella linje. När man samtidigt betänker, att vi sänder över stora delar av våra nedlagda -- ej skrotlådiga -- brigaders krigsmateriel till länderna på andra sidan Östersjön, blir bilden något förvirrad. Men debatten är intressant och kan kanske nyansera bilden av vårt framtida försvar. För visst är det väl så, att vi även i framtiden vill ha en förmåga att försvara oss och vår frihet. Som den historiekunnige väl vet så har världen -- även i vår i närområde -- varit både ljus och mörk. En högkonjunktur följs av samma tider. Efter nån kommer sol.

Foto: Stieg Forsberg
Colage: Berndt Håkqvist

Göran Wetterlundh -- 001

Från STYRELSEN

STYRELSENS M.M. SAMMANSÄTTNING 2000 - 2002

FÖRENINGSORDFÖRANDE. I denna befattning kvarstår f.d. överste l. Göran Wetterlundh såsom vald på livstid och i överensstämmelse med ursprungsstadgan.

Adress: Storgatan 42, 302 43 HALMSTAD.
Telefon och fax (bostaden) 035 - 105030 B.

Föreningsordförande
Göran Wetterlundh

Med anledning av före ordförandens dödsfall samt avsägelse från omval av vice ordföranden m.fl. kom styrelsens nya sammansättning under rubricerad period att bli som följer:

STYRELSE- ORDFÖRANDE	Alv Svensson	Valter Sundströms väg 23 541 53 SKÖVDE	0500 - 41 82 81 B
VICE ORDFÖRANDE	Lars Josefson	Trastvägen 21 181 40 I DINGÖ	08 - 767 68 78 B
SEKRETERARE	Bo Ringdahl	Styrmansgatan 53 2 tr 114 60 STOCKHOLM	08 - 662 86 14 B 08 - 630 19 59 fax
KASSÖR	Peter Hallgren	Hornsbruksgatan 3 B 4 tr 117 34 STOCKHOLM	08 - 84 75 13 B + fax
LEDAMOT (redaktör)	Bengt Hällkvist	Sjöleden 40 590 77 VRETA KLOSTER	013 - 502 45 5 + fax
LEDAMOT	Lars Borwin	Sandviks Gärd, Box 4031 175 04 JÄRFÄLLA	08 - 580 811 74 B 070 - 653 68 15 mob
LEDAMOT	Jerry Ljunghags	Svärtdångsvägen 25 120 60 ÅRSTA	08 - 681 09 98 D
SUPPLEANT	Walter Meijer	Östergatan 12 0 tr 152 43 SÖDERTÄJF	08 - 550 616 71 B
SUPPLEANT	Richard Björk	Spemansbacken 16 163 41 SPÅNGA	08 - 751 19 63 B
REVISOR	Leif Willman	Fjällvindsgratan 410 tr 417 14 GÖTEBORG	031 - 51 80 43 B 0703 - 01 37 17
REVISOR- SUPPLEANT	Lennart Korswall	Skärv Munkabo 532 92 AXVALL	0511 - 627 48 0511 - 621 60 (Forts. nästa sida)

VALBEREDNING
(sammankallande)

Thomas Brohlin

Villagatan 62
149 41 NYNÄSHAMN

08 - 520 179 97 B

LEDAMOT

Håkan Jonsson

Götgatan 122 4 tr
118 62 STOCKHOLM

LEDAMOT

Lars Larsson

Solhemsvägen 15 2 tr
137 40 VÄSTERHANINGE

08 - 503 261 110 B

Alfv Svensson

Foton

Lars Josefson

Statistolografen

Bo Ringdal -- 010

Leif Willman

Stieg Forsberg

NYE ORDFÖRANDE FUNDERAR...

Som nyvald styrelseordförande i Kamratföreningen FN kamraterna 72 M, vill jag härmed tacka för det stora och hedersamma förhållande som visade mig

Jag känner mig som sagt mycket hedrad men det var med stor tvekan, som jag anlog erbjudandet, ty det är inte lätt att axla Björn Lundhölms förtidigt fatna mantel. Björn var initiativtagare till och eldsjäl i föreningen. Även om vi i mycket var olika, lärde vi oss att respektera varandra och samarbetade bra under vår tid i Sinai, där ersätaren för "002" oftast var "003", vilket således årlingen är fallet.

Snart (år 2004) har ett kvarts sekel förflutit sedan vi lämnade UNEF II efter ett, av många omvittnat, väl genomfört uppdrag i fredens tjänst. Mycket har hänt sedan dess såväl i "M O" som med oss själva. De flesta av oss var då unga och med liten livserfarenhet. I synnerhet var vi ovana att arbeta i en internationell omgivning. I dag har vi uppnått mogen ålder -- några av oss är pensionärer (bl.a. jag själv).

De kamrater som för alltid lämnat vår krets bevarar vi tacksamt i våra minnen.

Under detta kvartssekel har vi gjort otaliga val såväl i yrkeslivet som i privatlivet. Stundom är det värdefullt och givande att stanna upp och blicka tillbaka för att få perspektiv på tillvaron. Det är då viktigt att ta tillvara och vårda ljusa minnen och erfarenheter ty det hjälper oss till insikter om att våra liv trots allt gestaltat sig tämligen bra. För de flesta av oss finns det troligen mer att glädjas åt än att förlängas över. Tiden tillsammans i 72 M innehåller många glädjemen, varav kamratskapet är det främsta.

Vår förening har som viktigaste syfte att ge oss möjlighet att tillsammans vårda det kamratskapet, som utgör en så värdetull del av våra liv.

Nästa föreningsmöte är planerat till år 2002 . Då hoppas jag att många kamrater kommer för att ge styrelsen det stöd och den ledning, som erfordras för att kunna utforma kvartssekeljubileet år 2004 på ett stillfyllt och trivsamt sätt .

Men Du behöver inte vänta till 2002 med Dina idéer, synpunkter eller förslag. Styrelsen är alltid glad att höra ifrån kamrater i hela landet (även från dem som vistas utrikes!).

Det som för närvarande inger styrelsen stor oro är de kraftigt ökade kostnaderna för framställning och distribution av vår tidning SANDPAPPRET. Trots att den eminente, kunnige och litige redaktören Bengt Hallkvist gör det mesta av arbetet själv så kan han inte pressa kostnaderna ytterligare.

Styrelsen överväger olika åtgärder för att om möjligt säkerställa fortsatt utgivning av SANDPAPPRET, den viktigaste kontaktlinken mellan oss kamrater i 72 M.

Har Du några tips, råd eller förslag som kan hjälpa styrelsen så hör mycket gärna av Dig!

Alfv Svensson - 003

ADRESSÄNDRING

Följande anmälan om adressändring har inkommit till redaktionen:

072 Ingemar Kuilberg

Karl Johans Gata 18 Låg 15

541 44 SKÖVDE

Tele. 0530 - 48 53 30

Redaktören

5

E - MAILADRESSER 72 M OKTOBER 2000

Göran Wetterlundh	goran.wetterlundh@telia.com
Alv Svensson	ingrid.alv@telia.com
Lars Josefson	lars.josefson@livgardet.mil.se
Bo Ringdal	bo.ringdal@swipnet.se
Lars Borwin	borwin@swipnet.se
Walter Meijer	walter.meijer@swedint.mil.se
Leif Willman	leif.willman@telia.com
Thomas Brohlin	thomas.brohlin@zeta.telenordia.se
Lars Larsson	vodka@swipnet.se
Ronny Rothoff	ronny.rothoff@swipnet.se
Arne Gustafsson	arne.gustafsson@mbx305.swipnet.se
Håkan Jeppsson	h.jeppsson@millerfreeman.se
Kaj Lindman	kaj.lindman@swipnet.se
Rolf Sjöberg	0311.72259@telia.com
Peter Weinhandl	peter.weinhandl@provojis.se
Lennart Persson	lennart@gamma.telenordia.se
Sten Berglund	sten.berglund@rsv21.rsv.se

(Forts. sid 18)

REDAKTÖREN

JULMIDDAG OCH STYRELSEMÖTE

Den traditionella julfestmiddagen för ökenkamrater, som hade möjlighet att närvara, inleddes på Rönneka Muren i stockholmska Gamla Stan den 7 december om aften -- föregånget av styrelseens anträdande kl 1800 hos Per Hålgren.

Bengt Hållkvist -- 050

REPORTAGE FRÅN KAMRATTRÄFFEN I LINKÖPING

Denna träff var bestämmd på ett styrelsemöte för ett år sedan att genomföras på en Helsingforsfärja med inriktning mot september 2000 och förberedas av Per Hålgren, Jerry Ljungbaga och Lars Borwin. Det blev som bekant inte så, till stor del beroende på Björn Lundholms bortgång. I stället ändrade Per och Bo Ringdal (agerande för styrelsen) stapelplatsen till Fimurafhotellet i Linköping med beräget och generöst bistånd av källarmästaren, vår hovmästare från Camp Tre Kronor i Baluga, Peter Weinhandl. Alla vi andra säger stort tack till nämnda arrangörer för att träffen kunde genomföras på så lyckat sätt som skedde. Det lilla negativa som möjligen kan anföras här är att tidpunkten 21-22 oktober synbarligen inte kunde fastställas med tillräcklig förvarings tid så att fler hade haft tillfälle närvara. Mötet var dock nödvändigt genomföra nu denna höst för att skapa en ny fungerande styrelse.

Det hela började med att ökenråvarna efter hand började slänga in på hotellet kring lördag lunch. Ja, det förstås, Leif Willman dök naturligtvis upp redan på fredagkvällen. När kamraterna hade tvättat av sig "öken-sanden" kunde vi samlas kring barer och då hade jaktade Peter hunnit dyka upp liksom Per, varpå vi kul-magar kunde få reda på vad vi skulle äta då, kring klockan 1400. Det blev en härlig, fylld baguettesallad med öl och kaffe. Till och med kommandanten ställde hungern! Efter fortsatt förbrödning dvs skitsnack kring småbord samlades vi alla -- jag tror 22 -- inne i ett avskilt rum för ordinarie föreningsmöte. Till ordförande för mötet utsågs Alv Svensson. Innan utlysta sedvanliga ärendefrågor avhandlades påkallade Alv en stående tyst minut för bortgångne Björn. Förhandlingarna och val resulterade i styrelse enligt ovan. För att säkra Sandpapprets utgivning, som nu, höjdes årsavgiften till 100 kr. Under förhandlingarnas gång uttryckte några kamrater det lämpliga för att inte säga det önskvärda i att Walter Meijer såsom ordförande i den stora FN-kamratföreningen Fredsbaskrama åstadkom en presentation i dess tidning, Dataljansbladet, av vår kamratförening. Walter bejakade detta och kan nu en vers om oss återfinnas i nämnda blads julnummer. Väl mott! Så var det dags igen. Klockan 1830 bjöd gasfrie Peter ur egen kassa oss alla på en rejäl whiskeypinne. En stund senare öppnades för oss en verkligt god stilbuflé med tillbehör. Efter denna serverades vi en mycket velsmakande supé under namnet Vasterbottenfilé. Peter har ju ett förtärligt såsom krögare i Umeå. Rätten utgjordes av inbakad fläskytterfilé dvs den var fylld med god Vasterbottenost och strimlad, rökt renstek vilken äts tillsammans med en smarrig gratang. Till allt detta drack flertalet ett gammalt ärgångevin för reducerat pris. Som avslutning -- mycket lång sedan -- drack vi kaffe, där Peter på nytt bjöd flytande lösa -- denna gång punsch eller konjak. Salut!

Långt före även hade de rejala historierna börjat. Ni vet den där, som Borwin alltid återkommer till, när han stod bredbent framåtlutad med nedhasade byxor, armarna fladdrande nedåt utåt som vingarna på en spelande ortupp och hade en enorm nedgrävd stinkande jallakulvert nedanför sin akter och en kanadensisk permittentbuss stannar och en dito kvinnlig soldat ovetande rusar in till vår tiggare. Historieberättaren skakss och hcras men lampar sig historien into av forklarliga skäl att återges i tryck. Den är här förenklad!

Så har vi den historien, som Lars Josefson brukar återge, om en del personsproblem som upplevdes av personalen på vårt toråd och som man enligt uppgift löste i Thailand! Här måste fortast tystnad råda

Någon gång under kvällen eller natten delade Peter ut korpresenter. Jag fick ett som visar hur stabsfotografen Stieg Forsberg och Otte Wallo på transportpluton ger mig en porrtidning i julklapp på Private mess i öken! Vänliga människor. Kortet återges sist i denna tidning med sedvanlig julhälsning.

På söndagsmorgonen åt de flesta av oss continental breakfast, när den normalt ska atas. Någon fortsatte att sova fram till lunch. Jag vet inte om det var Wilman igen? Rothoff och någon annan -- kanske Arne Gustafsson -- var i frånvaro av tennisspelarna, doktor Bergvall samt Gunnar Lingmerth, uta med Peter Weinhandl på dennes tio och spelade golf. Ur led är tiden.

Visst drack jag -- men jag behöver inte fråga om jag hade roligt -- det vet jag. Det hade synbarligen alla.

Bengt Hållkvist -- 050

MEDLEMSNYTT!

Jubilarer

På nytt erinrar vi om att åren går. Därför fortsätter vi på den från förrdörra numret inslagna vägen att uppmärksamma såväl 5- som 10-åringar. Aktuella veteraner år 2001 är -- vad vi upptäckt -- enligt nedan

80 år

Folke Fagrell	HO/hygien	8/5
---------------	-----------	-----

70 år

Karl-Oskar Mikaelsson	STR - komp/hygien	30/6
-----------------------	-------------------	------

65 år

Bengt Hållkvist	C STR-komp	16/6
Alv Svensson	C Batstab/stri	28/11

60 år

Lennart Sjögren	Batstab/posten	27/6
Thord Hjältn	2.komp/3.plut	3/9

50 år

Anders Martis	STR-komp/förplut	28/1
Irge Harding	2.komp/2.plut	5/2
Göran Rodin	3.komp/lrtc	7/2
Karl Merefält	2.komp/stabslo	17/2
Jan-Olof Paulson	Batstab/stri (ADC)	1/3
Kjell Boxell	STR-komp/forplut	14/3
Roger Högberg	STR-komp/rep o drivplut	28/3
Hans Westberg	STR-komp/rep o drivplut	35/4
Stefan Nordlund	1.komp/2.plut	18/5
Stieg Forsberg	Batstab/bers	2/5
Per-Olof Michel	Batstab/stri	12/5
Staffan Sundkvist	STR-komp/ant o för	16/5
Lars-Olof Krontfors	Batstab/uh	11/12

(Forts nästa sida) 7

Ökenkamrat på ny utlandskommandering

En av de våra, Krister Lindholm, är f.n. tjänstledig från befattningen som chef för Ekonomiavdelningen ingående i Verksamhetsledningen vid SWEDINT. Han har begärt och beviljats tjänstgöring utomlands. Denna gång är han ute som ECMM-monitor (civil observatör under EU; red anm.), nere i forna Jugoslavien, med högkvarter numera i Sarajevo. Hur många gånger som Krister varit ute är det nog bara han själv som vet. Den tjänst jag mest kommer ihåg är när han var adjutant (ADC) till Force Commander i UNEF II i slutet av 70-talet. Ja, vad månede det bliva efter detta för vår vän Krister? Pension?

Walter Meljer -- 017

Nytt
från

SWEDINT

SWEDISH ARMED FORCES
INTERNATIONAL CENTER

.....
FN-aktuell

.....
GENOM TILLMÖTESGÅENDE FRÅN SWEDINT OCH SÄRSKILD RESEARCH AV FÖRFATTAREN HAR NEDANSTÅENDE REDOVISNING ÖVER FÖRSVARSMAKTENS LÖPANDE OCH PRELIMINÄRT FÖRESTÅENDE INTERNATIONELLA ENGAGEMANG KUNNAT REDAKTÖREN

FÖRSVARSMAKTENS CENTRUM FÖR INTERNATIONELL VERKSAMHET. Vidstående benämning är ett än en gång nytt sätt att på svenska uttyda den, som tur är, hållfasta engelska förkortningen SWEDINT för helt utskrivet, Swedish Armed Forces International Center, vilket det hette förflutna gånger. Vi får hoppas att den engelska förkortningen kan stå fast för då vet vi förmodligen något så när vad vi talar om oavsett vilka organisationsändringar och -benämningar man kan hitta på i framtiden. Internationellt vet ju alla vad SWEDINT brukar stå för så vi får hoppas att våra egna makthavare vetet hit. Kortfattat kan för säkerhets skull anges att SWEDINT:s verksamhet omfattar rekrytering, utbildning och utrustning av samt stöd till svenska militära enheter / befattningshavare i internationell tjänst. Operativ ledning och samverkan har övertagits av ÖB:s operativa insatsledning, OPIL, under vilket SWEDINT direkt lyder. Samtidigt kan nämnas att Mell-ersta underhållsregementet / FORGUS har övertagit underhållsansvaret.

NORDCAPS (Nordic coordinated agreements for military peace support) utgör benämningen sedan 1997 på gemensamt nordiskt (utom Island) samarbete för berörda ländera utlandsstyrkor. Efter beslut i minister-nivå bildade Danmark, Finland, Norge och Sverige tidigare i år en permanent planeringsgrupp. Därigenom har ifrågakvarande samarbete skjutit fart. Före bildandet drevs samarbetet inom Nordsam FN. Arbetsplats finns vid Nästby Slott och gruppens sammansättning är som följer. Chef är svensko överstelöjtnanten Nils Gustavsson och i övrigt finns f.n. en dansk och en norsk officer samt två finländska officerare. Hantill kommer en svensk sekreterare och ett beslutat tillskott av en svensk officer. Danmark och Norge kan på sikt tänka sig förstärka sin personal.

grupp av avdelningschefer på försvarsdepartementen samt högre officerare från respektive land i en militär koordineringsgrupp. Under dessa sorterar sedan den permanenta planeringsgruppen såsom ett arbetsutskott, vilket verkställer uppgifter från olika håll.

För att länderna skall kunna agera gemensamt kommer ett mandat från FN eller OSSE/OSCE att krävas. Länderna anmäler tillgängliga styrkor till ett gemensamt styrkeregister. I vissa fall blir det samma styrkor, som anmäls till EU:s krishanteringsförmåga eller andra organisationer (jfr även FN - special i detta nummer). Här bör dock påpekas att NATO-landet Norge, som bekant, står helt utanför EU men kan samverka medan NATO-Danmark avstår från det ekonomiska EU-samarbetet, EMU, liksom militär medverkan i EU. Samtidigt erinras om att både Sverige och Finland, f.n. står utanför NATO men samarbetar härmed genom Partnerskap för fred, PFP eller under FN-sanktionerade fredsfrämjande operationer.

KFOR = Kosovo Force enligt Säkerhetsrådets Resolution 1244 – FN-sanktionerad, NATO-ledd insatsstyrka -- skall medverka till att upprätthålla lag och ordning i Kosovo samt stödja återuppyggnaden i området under samverkan med civila hjälpsatser, CIMIC, i FN:s regi.

Total militär, operativ styrka är densamma, som angavs i förra numret av Särupapret -- dvs drygt 45 200 man, varav c:a 4400 soldater i Makedonien (FYROM), 168 man i Grekland samt omkring 1195 man i Albanien. Den nuvarande svenska bataljonen, SWEBAT, har benämningen KS 03 och roterade in i början av oktober för att sedan avlösas i senare delen av april 2001. Nu tjänstgörande bataljons styrkeram utgör 837 man och har tidigare sagts, att fr.o.m. nästa bataljon så skall reducering ske till 780 man. Fråga är om detta kommer att ske? Om USA:s näste president blir George W Bush så kan det medföra amerikansk personalminskning i KFOR, då tilltänkte utrikesministern -- USA:s förre ÖB, Colin Powell -- har kritiserat sitt lands stora engagemang i bl.a. Kosovo och Bosnien och i stället förordat ökade ansträngningar i Mellanöstern. EU kan därmed få komma att ta ett större militärt ansvar i Kosovo, varvid Sverige såsom ordförandeland första halvåret 2001 kanske åtminstone måste vidmakthålla svenska bataljonens nuvarande numerär. SWEBAT är liksom tidigare underställd den brittiska brigaden i Kosovo, varför några svenska stabsmedlemmar ingår i dess brigadstab samt några i KFOR HQ i Pristina. Chef SWEBAT KS 03 är överste Anders Brännström.

SWEBAT om fyra kompanier med batstabsplatse Ajvalija (Camp Victoria) löser alltjämt vanligtvis uppgifter som: provinsgränsövervakning, patrullering över ytan, eskortverksamhet samt fast bevakning vid vissa speciellt oroliga platser, hotspots, samt inom ansvarsområdet (AOR) längs KFOR stora underhållsvägar söderut (från Pristina mot makedonska Skopje).

Som operativ väpnad styrka med FN-mandat finns, i samverkan med NATO-ledda KFOR, en uniformerad civilpolis (UNMIK) vars svenska kontingent numera ensamt hanteras av Svenska Rikspolisstyrelsen.

De jugoslaviska valen, som ägde rum 24 september, gick lugnt till inom SWEBAT AOR, där omkring 3500 personer röstade. I valkampanjen före kommunalvalet den 28 oktober förekom stark rörlighet i den politiska verksamheten såsom koalitionsbildningar, samarbeten och utbrytarpartier liksom hot, kidnappningar samt mord på motståndarpolitiker. Ett drygt tjugotal partier, koalitioner jämte enskilda kandidater registrerades inför valet. Kosovoserberna visade dock inte något större intresse för denna registrering.

SWEBAT har genomfört ett antal vapenbeslag samt motarbetat ett antal illegala vägspärrar. Kring månads-skillet november / december har kosovo-albansk väpnad UCK-guerilla genomfört överfall i den smala demilitariserade gränzonen i öster mot Jugoslavien (Serbien). Nye jugoslaviske presidenten, Kostunica, har hotat med att sätta in jugoslaviska säkerhetsrupper eller militär, om inte KFOR kan neutralisera guerillan.

ECMM = European Community Monitor Mission, utgör en sedan september 1991 i princip EU-ledd civil observatörsstyrka om c:a 300 s.k. monitorer, varav Sverige svarar för 11 st jämte 1 kvartermästare. Organisationen har till uppgift att rapportera läget på de politiska, militära, civila, humanitära samt ekonomiska områdena inom hela det forna Jugoslavien utom Slovenien men jämte Albanien. Omstruktureringsarbete mot ett EUMM pågår.

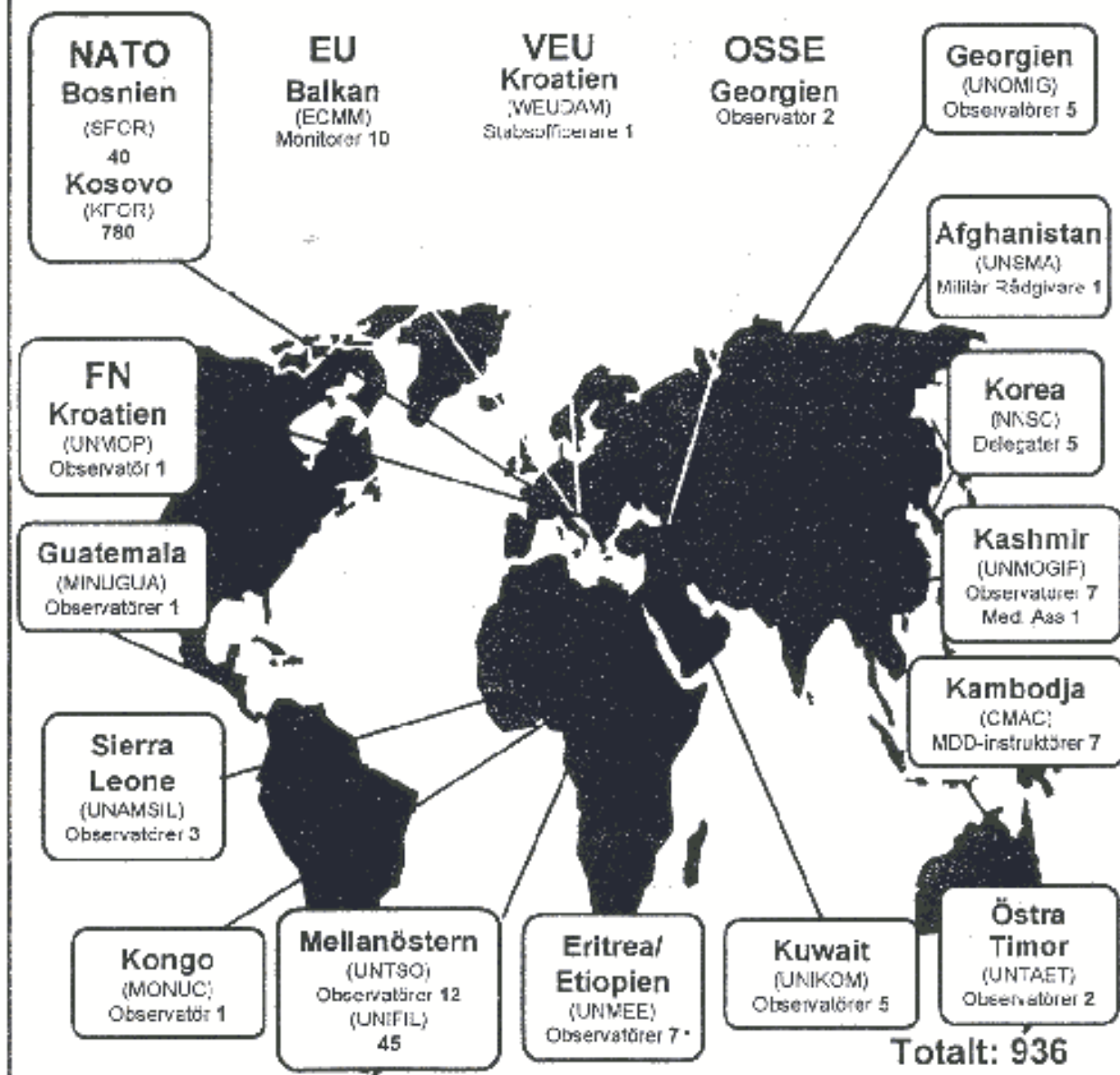
I hela ECMM AOR genomfördes i september en rad val. Den 10 och 24 aktuell månad hölls kommunala val i Makedonien (FYROM). En del störande moment förekom -- framför allt i den västra, albanskdominerade delen, varvid en del allvarliga med vapen inblandade. Över hela regionen förekommer starka, stor-albanska strömningar.

Den 24 september genomfördes, som antyts ovan, val till parlament samt president för Federationen Jugoslavien -- dvs Serbien och Montenegro. Träts en del oegentligheter vann, som bekant, Kostunica över Milošević i presidentvalet och utan att armén ingrep till den senares förmån. Vad som kommer att hända med Milošević i framtiden är osäkert eftersom han av Jugoslavientribunalen i Haag är åtalad för krigsförbrytelser. I Montenegro, vars regering uppmanade till bojkot av valen, tycks livet än så länge ha återgått till det normala fast med viss förvirring om vad valresultatet innebär samt vad framtiden kommer att medföra. Krafter finns, vilka önskar brytning med Serbien och självständighet.

I Albanien genomfördes kommunalval 1 oktober, vilka av utomstående anses ha varit manipulerade. Landet bedöms ännu inte uppnått politisk mognad. (Forts. nästa sida).

Svenskt deltagande i fredsbevarande insatser november 2000

Ösigerad översiktskarta från informationssektionen GWEDINT

Bengt Hållkvist -- 050

Politik i MELLANÖSTERN

DAGARNA FÖRE JUL PÅBORJADES I NEW YORK ETT NYTT FÖRSÖK ATT UNDVIKA KRIG MELLAN PALESTINIER OCH ISRAELER. MEN ISRAEL HOTAS AV VÄRRE FIENDER -- KANSKE ÄVEN EUROPA HOTAS. DET FINNS S.K. SKURKSTATER I MELLANÖSTERN, SOM MOTIVERAR EU ATT ANSLUTA TURKIET

Så sent som fram till höstkanten verkade det -- trots svårigheter efter misslyckandet i Camp David i juli -- som om fredsprocessen, fast långsammare, skulle kunna framskrida. Förutsättningarna hade nog aldrig tidigare varit bättre. Palestinierna kände ju härligt mycket väl de israeliska villkoren. Enud Barak hade enligt medlaren -- president Clinton -- gått längst av parterna i eftergifter. Han erbjöd palestinierna en självständig stat på 90% av Västbanken samt Gaza. T.o.m. Jerusalem låg på förhandlingsbordet och hade inte någonsin tidigare varit förhandlingsbart för israelerna. Barak ville synbarligen uppnå fred. Alternativet var ju fortsatt konflikt, blodutgjutelse och kanske krig. Israelisko premiärministern hade faktiskt visat sig villig acceptera att de heliga platserna i Jerusalems gamla stad skulle ställas under FN:s kontroll. Arafat hade emellertid varit orubblig i Camp David samt krävt att hela Tempelplatsen -- på arabiska Haram al-Sharif, i praktiken även Judentomens heligaste plats, Klagomuren, skulle stå under palestinsk suveränitet. Detta var naturligtvis helt otänkbart för israelerna -- inte minst med tanke på att före Sexdagarskriget, i juni 1967, hade ingen jude från Israel någonsin, sedan dess bildande 1948, tillåtnits besöka Tempelplatsen. Som antytts fanns -- för de båda motståndarparterna efter misslyckandet i Camp David -- synbarligen bara två alternativ:

»Vända tillbaka till förhandlingsbordet samt kompromissa från tagge hållen för att kunna uppnå ett permanent, slutgiltigt fredsfördrag

eller

»Förstärka sin förhandlingsposition genom att tillgripa våldsanvändning

Var det för att framtvinga sistnämnda metod i avsikt att helt undvika israeliska, definitiva eftergifter, som den israeliske politiske höken, Likudledaren och förre offensivgeneralen Ariel Sharon, den 28 september provocerat besökte Tempelberget vid Al-Aqsamoskén? Man kan undra? Som ett brev på posten utbröt en våg av upplopp i östra Jerusalem, på Västbanken och i Gazaremsan, som stundom utmynnade i regelrätta eldstrider. Dessa har utkämpats hela hösten och pågår alltjämt vid juletid mellan israelisk polis och militär å ena sidan samt å den andra enheter ur palestinska paramilitära polisstyrkor, och/eller väpnade enheter ur terroristorganisationerna Hamas, Islamiska Jihad liksom PLO/Al-Fatahs militära gren Tanzim. Nu fortgående revolt benämnes Al-Aqsamintifadan. Precis som under förra intifadan såg det länge ut som om det bara var barn -- några ungdomar -- vilka spontant och enbart beväpnade med sten, slangbågar samt Davidslungor som kämpade mot en överlägsen tungt beväpnad israelisk militär. Både rätt och fel. Den israeliska polisen är otillräcklig att slå ned revolten. Polisen behöver sålunda hjälp av militären. Den israeliska armén behövs för att försvara nationen mot främmande arméer och har den genom åren verkligen haft behov av tung beväpning. Sådan vapenutrustning må också nyttjas mot ovanstående palestinska väpnade motståndare men är folkrättsligt helt felaktigt att sätta in mot obehäpnade civila. Inte ens blymantlade gummikulor duger. Utveckla tågasvapen. Men är det nu alltid civila barn och ungdomar som är motståndare? Förvisso -- ibland, men det är inte lätt att skilja agnarna från velet. Spontaniteten kan diskuteras. Det är nämligen bara pojkar och unga män -- inga flickor -- som inledningsvis kastar/slugar sten. Arabiska pojkar betraktas såsom män från 12-årsåldern. Objektivt är de i många fall barn men barnsoldater är förbjudna enligt folkrätten. Att det rör sig om soldater märks bl.a. genom att det oftast finns vuxna män, chefer i bakunden som dirigerar, att vanligtvis också tillkommer molotovcocktails och/eller skjutvapen efter en stunds kamp. Skjutvapnen försöker man

dock enligt uppgift vänta med tillä internationell press varit på plats och "gjort sitt" för att sedan skynda iväg. Därmed uppnår revoltörerna maximal David och Goliat-effekt. I detta propagandakrig har palestinierna visat oerhörd skicklighet. Färgen på den inte ovanliga "handduksliknande" huvudbonaden avslöjar också kamporganisation: vildominant med smala röda rutlinjer -- som Arafats -- är Al-Fatah/Tanzim (PLO), motsatt röddominant utseende utgör Islamiska Jihad samt gröndominant med vit arabisk text innebär Hamas.

Al-Aqsa-intifadan är kanske början eller förspelet till ett nytt krig. Många menar att revolten är ett av många religionskrig. Denna kamp förs inte av brist på fredsinitiativ. Just nu före jul pågår nya fredssträvande förhandlingar mellan parterna, i USA, med Clinton som medlare. Till vad nytta kan man fråga sig? I palestinska kvarter ropar man samtidigt inte efter fred utan "Itbach al-Jahud!", "Döda judarna!" Palestinska skolledare och läroböcker sägs predika hat mot judarna. Man kan säga att Israel och västvärlden möter ett religiöst uppror men vi har svårt att förstå det då vi ej känner igen begreppstoran. I väst är samhället sekulariserat medan den muslimska världen kännetecknas av att islam styr samhället. Därför förstår vi inte betydelsen och självklarheten i martyrskapet med dess inslag av människoffrar. Makthungliga religiösa ledare utnyttjar sålunda denna tradition -- i strid med Koranen -- till att samtidigt med pågående fredsprocess uppmuntra självmordsaktioner i ett heligt krig, jihad. Man kan förstå tveksamheten hos många israeler till alltför stora säkerhetsbetonade eftergifter. Men visst är fred önskvärd även om den inte får kosta för mycket. Israel har ju påtvingats minst ett krig varje decennium av sin existens och vågar därför inte helt lita på araberna -- I detta fall palestinierna. Nu föreläs 6 februari premiärministervet inom knesset mellan Ehud Barak samt Arik Sharon.

Under det senaste stora mellanösternkriget, om Kuwait -- samtidigt med höjdpunkten av Första intifadan -- blev Israel ej indraget trots försök medelst oprovocerade, irakiska missilbeskjutningar. Husseins angrepp bestod i att ett trettiotal Scudrobotar avfyrades mot Tel Aviv, kärnforskningsstaden Dimona nere i Negev samt en del andra städer. Robotarna innehöll den gången bara ganska små konventionella sprängladdningar och inga väsentliga mål träffades. I Israel väntade man på attacker med nerv- eller senapsgaser eftersom Hussein tidigare använt stridsgas mot kurdiska Halabja några år tidigare. Som tur var avfytrade Irak aldrig några Scudrobotar med VX-nervgas eller antrax-bakterier även om senare sortens robotar fanns eldberedda. I Israel ansågs Patriotrobotarna vilka USA tillförde landet under Kuwaitkriget för att avvärja Scudangreppen, nästan ineffektiva. Följaktligen konstruerade Israel Aircraft Industries tillsammans med sin amerikanske bundsförvant ett antirobotförsvar, som skall kunna upptäcka samt förstöra inkommande robotar på stor höjd innan de kommit in över israeliskt territorium. Aktuell luftförsvarsrobot går under benämningen Arrow. Men förvärrad lufthotbild kräver nu ännu bättre luftförsvarssystem.

Enligt gällande israeliska planer innebär detta att i ett eget laddigt försvarssystem skall ingå nya spanings-satelliter, obemannade spanings- och attackflygplan, vilka kan flyga runt länge över fiendligt territorium samt obemannade flygplan (UAV) med nedåttseende kamera men även nya typer bemannade stridsledningsplan (AWACS). Planläggningen tvingas också ta hänsyn till behovet av skydd för Arrow-batterierna på så sätt att dessa har en rörlig, roterande gruppering mellan olika förberedda basplatser för att undvika överraskande utslagning. Det nu helt övergripande behovet synes emellertid vara att förhindra angrepp med massförstörelsevapen mot Israel.

Israel bevakar noga det intensiva forskningsarbete som såväl Irak som Iran genomför för framtagning av nya robotar. Den tyska underrättelsetjänsten har enligt uppgift i somras, sparat platsen för den irakiska raketfabriken Al Mamoun. Vidare påstås att den nuvarande irakiska kortdistansroboten Ababil-100, driven med fast bränsle, har en räckvidd om bara 150 kilometer men att Irak även bedöms ha kapacitet för framtagning av en robot med 3000 kilometers räckvidd och stridsspetsar för kemiska samt biologiska laddningar. Med den beskrivningen inbegripes också Europa i riskzonen.

Iran utvecklar f.n. två robotar, Shahab 3 med 1300 kilometers räckvidd och Shahab 4, som når 2000 kilometer. Robotarna torde enligt amerikanska Aviation Week vara färdiga för provskjutning när som helst och kan förses med nukleära, kemiska samt biologiska stridsladdningar. Därmed öppnas än mer fruktansvärda scenarier för såväl Israel som Europa och frågor blir givetvis när dessa vapensystem blir stridsberedda?

Den i detta sammanhang tredje skurkstaten utgör Syrien. Detta sägs disponera ett 25-tal avskjutningsramper samt 100 robotar laddade med nervgaserna VX och Sarin -- kanske även biologiska stridsspetsar. Israeliska Arrow-systemets radar har ganska nyligen återgivit när Syrien genomförde testskjutning med en Scud D missil. Dessa Syriens vapen når också hela Israel.

På gr. a. ovanstående torde Israel fortgående behöva bistå Turkiet att försöka upprätthålla stor slagkraft med moderna stridskrafter. Turkiet är som allierad till både Israel och USA också i riskzonen för har beskrivna skurkstater men dessbättre grannstat med alla tre. Blixtsnabba turkiska och israeliska styrkor kanske inte kan uteslutas. Hotbilden är mörk i Mellanöstern. Palestinakonflikten synes ej längre värd vad gäller Israels

FN- SPECIAL

EU:s NYA NICEFÖRDRAG ÄR INGET LYCKAT REGELVERK. DET BLIR SVÅRT ATT GENOMFÖRA EN FLEXIBEL UTRIKESPOLITIK I UNIONENS NAMN. EN SÅRAKTION FORDRAR MINST ÅTTA DELTAGARLÄNDER PÅ DET UTRIKESPOLITISKA OMRÅDET SAMT ENHÄLLIGHET I MINISTERRÅDET -- DVS ALLA LÄNDERS DELEGATER. AVSEENDE SÅRAKTIONER PÅ FÖRSVAR- OCH MILITÄROMRÅDET RÅDER TOTALFÖRBUD.

REDAKTÖREN

EU-INSATSSTYRKA MED SVENSK MEDVERKAN ÄVEN FÖR FN

Från förestående årsskifte och ett halvt år framöver innehar Sverige ordföranderollen i EU. De sedan ett antal år för oss gällande anslutningsfördragen -- och ratificerade av riksdagen -- har tills nu utgjorts av Maastrichtöverenskommelsen samt Amsterdamfördraget. Dessa dokument förutsätter ett starkt inslag av överstatlighet på det egentliga EU-området, varför den inre marknaden också innebär fri rörlighet för människor eller arbetskraft, varor, tjänster och kapital. Samtidigt stipuleras däremot än så länge mellanstatligt samarbete med vetorättsklausul vad avser utrikes- och säkerhetspolitik samt i vissa rättsliga samarbetsfrågor.

Vad som allmänt anses konstituera en suverän, självständig stat är eget rättssystem, egen kassakista och egna bajonetter. Redan nu har ju många svenskar erfarit möjligheten att överklaga i EU-domstolen. På det betalningsmässiga området har Sverige liksom Storbritannien och på sitt sätt Danmark lyckats hålla sig utanför EMU. För vår del har detta medfört, att vi kunnat sanera vår ekonomi och leva upp till Maastrichtfördragets stränga s.k. konvergensregler, vilka -- kort sagt -- kräver viss balans mellan varje ifrågakommande lands utgifter samt inkomster. På sikt kanske vi måste ansluta till EMU.

PARADOXAL OTRYGGHET

Ett viktigt inslag i vårt lands ekonomiska saneringspolitik har ju varit slakten på Sveriges försvar nästan från början av 1990-talet och är denna alltjämt på gång. Det tredje kriteriet på en nations suveränitet synes därmed vara i fara. Resultatet av den stora svenska nedrustningen har nämligen blivit att vi nu inte längre kan försvara oss av egen kraft -- oavsett att man i försvarsledningen har tagit bort storinvasionsfilosofin. Vårt lands försvar är inte ens längre utsagd prioriterad uppgift! Risken för ett strategiskt överfall -- som det mot Danmark och Norge 9 april 1940 -- kan dock ej uteslutas, t.o.m. inom ett decennium, genom försvagningen av vår försvarsförmåga enligt ovan samt tecknen på rysk styrketillväxt paradoxalt nog genom personalreducering om över 1/2 miljon man av de väpnade styrkornas numerär. I dessa ingår såväl krigsmakten med sina fyra försvarsgrener såsom armén, marinen, flygväpnet samt raketrupperna under försvarsministeriet liksom även inrikestrupperna, gränstrupperna samt järnvägsstrupperna -- var för sig också under skilda departement. Det som nyligen beslutats ske på rysk sida är att efter strykning av stora vakanser och avsked av 130 000 civilanställda jämte -- enligt uppgift -- minskning av bl.a. dyra vaktstyrkor i anslutning till i nuläget för många kärnvapenbaser, som ska reduceras, så avses krigsmakten om fem år vara kraftigt moderniserad samt räkna drygt en miljon man förutom starka inrikes- och gränstrupper. Till detta kommer att man tidigare i år återinfört från sovjettiden tre timmars vapenutbildning i veckan i varje gymnasieklass. Man ska här inte heller glömma att Putin tidigare varit chef för säkerhetstjänsten, FSB. Inte för inte återtas nu också Sovjethymnen.

FINSK STYRKA

Finnarna brukar säga ungefär att det är farligt för smådjur att vara nära, då en björn vaknar i sitt ide och börjar ruska på sig. Kan detta vara förklaringen till att den finländska arméns försvarsberedskap är den bästa inom hela EU, vilket senare påstås av den ansedda brittiska militärtidskriften Jane's International Defence

Review i en farsk artikel. Där konstateras också att Finlands höga försvarsberedskap hänger samman med landets dryga 1300 kilometer långa gräns mot Ryssland och att det i närheten av denna östgräns, dvs inom det stora Leningrads Militärdistrikt, nu finns omkring 220 000 ryska soldater grupperade. Vidare medger tidningen att situationen i Finlands gränstrakter just nu är lugn men huvudstaden Helsingfors närhet till den ryska gränsen tvingar den finska försvarsledningen att vara beredd på militära hot som kan uppstå mycket snabbt. Det bör här påpekas att antalet svenska brigader nu -- som bekant -- är nere i enbart 4 möjliga, medan finnarna kan mobilisera 22 samt har flyg- och sjöstridskatter med samlade stridsvärden nästan i paritet med våra motsvarigheter. Hur kan man göra så olika bedömningar av hotbilden?

ÖVERSPELAD NEUTRALITET

Vår neutralitet i händelse av krig synes nu vara övergiven. Processen har egentligen pågått länge. I juni år 2003 ska EU även med svensk medverkan kunna ha en färdig militär insatsstyrka om 60 000 soldater jämte flyg- och fartygsförband, var till dessutom kommer 5000 man uniformerad civilpolis. EU:s insatsstyrka, utom nämnda polis, ska ledas av militär expertis, den s.k. militärstaben om 120 officerare. Såsom mellanled till unionens politiska ledning för råd till denna samt order till staben finns militärkommittén, vilken omfattar EU-ländernas försvarsschefer eller kvalificerade representanter för dessa. Sveriges ÖB, Johan Hederstedt, företräds av generalöjtnant Mertil Melin. Politiskt centrum för EU:s krishantering utgör kommittén för utrikes- och säkerhetspolitik, KUSP, där Sverige representeras av ambassadör Anders Björner. KUSP har närmast att svara mot dels allmänna rådet -- medlemsländernas utrikes- samt försvarsministrar -- dels EU:s egen "utrikesminister" och NATO:s före generalsekreterare, Javier Solana (ifr även Nytt från Svedint i detta nummer). När Sverige från årsskiftet blir ordförandeland ska general Melin leda militärkommitténs övriga 14 generaler och amiraler vid uppbyggnaden av insatsstyrkan. Då hade det varit bra om de 15 medlemsländernas toppmöte, med stats- och regeringschefer i Nice 7-8 december, lagt fast en entydig organisation och kurs för unionens krishantering. Så skedde nu ej trots att svenske ÖB hade uttryckt klart behov härom precis före EU:s försvarsministermöte 20-21 november i Paris, vilket just var ett förberedelsemöte till Nicemötet. Där emot fick ÖB kritik av försvarsminister von Sydow för att "lägga sig i politiken". Som skattebetalare och tidigare yrkesofficer anser jag att det var ÖB:s "förbannade" skyldighet att med sin kompetens klargöra behovet av militära ramar samt spelregler för EU:s framtida krishantering. Nicemötet resulterade på detta men också många andra områden i -- ja så. General Melin får det synbarligen inte lätt men försöker nog undvika gå tillbaka till "ruta 1".

Det svenska truppbidraget synes bli förvånansvärt stort: 1900 man, därav en mekaniserad skyttebataljon om 900 man jämte stridsfordon, 8 JAS Gripen, 4 Herkules transportplan med besättningar och servicepersonal, 2 kustkorvetter, 2 minjaktfartyg och 1 ubåt samt besättningar. Som läsaren torde inse ska personalstyrkan i princip dubbleras årligen, då insatstiden i regel bedöms omfatta 6 månader. Det synes tveksamt om en årlig svensk värnpliktskader på enbart 18 000 man kommer att vara tillräcklig rekryteringsbas. Man talar vidare hos oss om kontraktsanställd personal med tidigare fullgjord värnplikt. Sveriges Officersförbund är, som man kan förstå, kritiskt till förfaringssättet och menar att det är första steget mot yrkesarmé, vilken ej anses önskvärd.

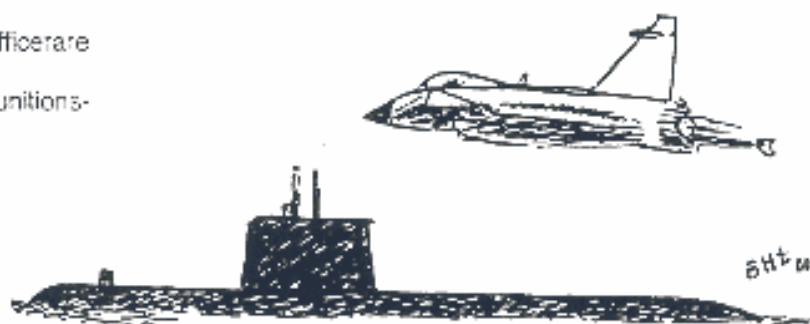
Anmäld EU-styrka:

- Ledningsresurs med 50 stabsofficerare
- Mekaniserad bataljon
- Ingenjörskompani med bl a. ammunitions- och minröjningskapacitet
- Militärpoliskompani
- Spanings- och jaktflygförband (SWAFRAP)
- Transportflygförband
- Kustkorvettdivision
- Sjöminröjningsdivision
- Ubåtsförband

För flera av ovanstående enheter gäller insatsberedskap redan från 2001-01-01. Avseende SWAFRAP = Swedish Air Force Rapid Reaction Unit är detta fram till 2004 enbart flygspaningsförband utrustat med 4 specialdesignade AJS 37 Viggen, vilka sedan angivet är utbyts mot 8 Gripen för jakt- spaningsuppgifter. Vad gäller alla flygplanstyper finns alltid reservplan för att möjliggöra service- och reparationer men ändå samtidigt kunna upprätthålla angiven insatseffekt. Av sistnämnda skäl finns också extra antal piloter eller besättningar till såväl alla i tjänst varande flygplan som fartyg. Herkulesplaner har försetts med särskild utrustning för att avvärja robotbeskjutning och ubåten Halland har "varmvattenutrustats" för bl a. Medelhavsinsatser.

EU-STYRKA ELLER NATO?

Den svenska styrkan ska kunna användas såväl i FN-regi som under FN-sanktionerad NATO- eller EU-insats. 14 Men varför en stor EU-styrka utanför NATO? EU:s militärstab på 123 officerare bedöms alldeles

för klen jämfört med NATO, vilket bara i sitt centrala Europahögkvarter har 1900 stabsofficerare för i princip samma jobb. Här borde integreras eller överlåtas åt NATO, som ju ändå måste stödja EU-styrkan med transporter och underhåll. Trots detta senare har Frankrike både före och under Nicemötet försökt spela ut USA:s inlytande mot ett starkare EU under önskad, framtida fransk ledning. Om vi avstod från militär deltagande i EU-styrkan till förmån för NATO-anslutning skulle vi vidmakthålla större politisk självständighet / suveränitet, då NATO enbart är en militär sammanslutning -- utanför EU -- samtidigt som vi skulle erhålla bättre militärt stöd vid konflikt. Den svenska regeringen är ju mycket tydlig i att ta avstånd från att EU:s kris- hanteringsstyrka på ca 60 000 man etc. skulle ha något samband med eventuell hjälp till hotade med- lemsstater utan tänks mera för fredsfrämjande insatser i Europas utmarker -- och som Sverige önskar, med FN:s gillande. Inom EU finns sålunda inga bindande regler om militärt bistånd. Diplomatiske, politiska eller ekonomiska insatser torde dock i allmänhet vara otillräckliga för att hindra aggression. Inom NATO gäller däremot ömsesidig militär hjälp. Men envar måste förstås bistå efter "verklig förmåga". Vi kan ju egentligen betydligt mer än som åskas / planeras härhemma, vad gäller vårt eget försvar. För övrigt anser jag att svenska militära utlandsoperationer ska betalas av JD.

Så länge det inte finns politisk vilja hos våra makthavare att säkra erforderligt svenskt försvar får man vara tacksam för de i Finland medvetenhet i aktuell fråga men också att våra nedrustningspolitiker trots allt verk- samt bidrager till de baltiska ländernas försvarsutbyggnad, där ju -- som sagts -- överste Lars Josefson är ans- varig för överföringen av svensk krigsmateriel enligt bildtext på sidan 3. Därtill kommer svenska regeringens stöd för de baltiska strävandena att bli medlemmar i såväl EU som NATO. Det verkar som att svenska politiker aldrig vågar hålla i svärdet själva utan alltid ska ha någon annan som skyddar oss.

Denna politik har dock kritiserats av två av våra generaler i den nyinrättade operationsledningen i Forsvars- högkvarteret. De menar att nämnda svenska stöd stärker den ryska hotbilden mot både Sverige och våra baltiska grannar. I detta fall reagerade försvarsministern och ÖB på ensartat sätt med "moteld" och jag förstår dem. Andra militära experter framhåller vidare att västländerna inkl Sverige borde sträva efter att övertyga ryssarna om att NATO är en defensiv allians samt att en alliansutvägning är ett hot mot ryska intressen bara om dessa går ut på att behärska grannländerna med militära resurser. NATOs "lygang repo", "Operation Allied Force", förra året mot Federationen Jugoslavien var preventivt samt avsett att stoppa folkmord, där FN ej kunde agera såsom dess stadga är utformad. Så länge det finns minsta risk för en reaktionär förändring eller sonderfall i Hyssland kan man ej utesluta att grannländers självständighet hotas.

Bengt Hållkvist -- 050

HÄR REDOVISAS I SAMMANDRAG NÅGRA SYNPUNKTER OM MODERN KRIGSSJUK- VÅRD, SOM UNDERTECKNAD SÅSOM GAMMAL SJUKVÅRDSKOMPANICHEF TOLKAT VISSA DELAR OCH GILTIGA FÖR FREDSFAMTIVGANDE OPERATIONER -- UR EN TIDSKRIFTSARTIKEL SKRIVEN AV FÖRSTE FÖRSVARSLÄKARE ESKIL DALENIUS.

Bengt Hållkvist -- 050

ANNORLUNDA MODERN SJUKVÅRD UTE PÅ STRIDSFÄLTET

Sveriges försvarsmakt reduceras hastigt och kraftigt. Det finns flera skäl här till men ytterst anges den ryska hotbilden nu vara helt annorlunda än vad som bedömdes vara fallet före Sovjetunionens sonderfall. Sam- tidigt har Försvarsmaktens huvuduppgift invasionsförsvar alltså övergått till prioritering av svenskt del- tagande i internationella fredsfrämjande insatser. Konsekvenserna har följaktligen blivit att ett begränsat

väpnat angrepp mot Sverige med däremot svarande skadeutfall! liksom fortsatt medverkan i internationella operationer med dithörande skadeplaner är de verksamhetsformer, vilka bedöms mest sannolika och i första hand ska förberedas.

Den kraftigt minskade krigsorganisationen sägs vidare av faglärarexpertis medge önskvärd ökning av den medicinska kompetensen samt avsevärt förbättra krigssjukvårdsmaterielens status. Detta blir naturligtvis följden även för alla sjukvårdsförband av olika dignitet avsedda för fredsfrämjande missioner. Om vi särskilt granskar fredsfrämjande operationer -- den svåraste formen -- så kan sådana närmast liknas vid den krigsmiljö, som torde uppstå råda vid ett begränsat väpnat angrepp mot Sverige med dito skadeplaner. På ett sådant stridsfält synes första hjälpen -- kanske på mindre än 10 minuter -- vara av central betydelse. För att den skadade omhändertagne ska kunna överleva fram till operationssalen måste åtgärder för skyddande av fria luftvägar, syrgasbehandling samt stoppande av blödningar kunna ske redan då den första hjälparen kommer till platsen. Givetvis är sedan skyndsamt transport "bakåt", till kvalificerad vård, nödvändig.

Den stridsmiljö, där skadan inträffar, bedöms numera vara annorlunda än förr -- alltså inga som helst sammanhängande skyttegravsfronter eller fasta stridelinjer utan snarare snabb, rörlig strid ibland över stora ytor och stora avstånd. Därvid kan stridskontakter inträffa fläckvis med risk för insats av yttäckande splittervapen var vid såväl stridande soldater som sjukvårdssoldater är lika hotade. Ett område, vilket ena minuten disponeras av egna styrkor kan i nästa stund tas av motståndarens stridsfordon. Dalenius hänvisar här till vad militära taktiker kallar "det fragmenterade stridsfältet" och menar själv att man ur medicinsk synpunkt lika gärna skulle kunna tala om "det fragmentfyllda stridsfältet". Att i denna stridsmiljö försöka ge första hjälpen till foto såsom oskyddad sjukvårdssoldat kan bara medföra att denne själv snabbt hamnar bland de skadade.

Oavsett förekomsten av civila sjukhus etc. måste med hänsyn till ovanstående de stridande förbanden inki fredsfrämjande enheter ha egna sjukvårdsresurser. Dessa skall vara specialanpassade för omhändertagande av skadade på stridsfältet och transport därifrån, akut behandling av svårt skadade före sjukhusnivå samt primärkirurgisk operation för skadade i områden där stridshandlingar förekommer och den civila infrastrukturen är bristfällig, kanske förstörd.

Svenska generalläkaren har följaktligen nyligen fastställt följande krav på omhändertagande av skadade:

- Stridsskadade skall ges tillgång till akutsjukvård med vårdresultat som motsvarar den civila freds sjukvårdens.

- På skadeplatsen skall första hjälpen omedelbart (inom 5 minuter) kunna inledas av kamrat. I stället för att, som tidigare, utbildad ungefär var sjätte soldat till så kallad sjukvårdsmän måste nu alla (soldater och befäl) få utbildning i grundläggande livräddande åtgärder.

- Inom 30 minuter skall behandlingen övertas av sjuksköterska med utbildning i katastrofmedicin / motsv. Denna behandling skall väsentligen utföras medan den skadade transporteras från skadeplatsen i ett sjuktransporterrangfordon, vilket ger både den skadade och sjukvårdaren skydd mot splittervapen dvs sjuktransporteransarbändvagn, t.ex. obebäpnad MTLS eller SEP (Spillterskyddad EnhetsPlattform).

SEP

SISU

SEP

- Inom en timme skall den skadade vara under behandling på en förbandsplats bemannad av läkare kompetenta omhandera svårt skadade (traumatologer) samt sjuksköterskor. Härifrån skall de skadade, efter stabilisering av tillståndet och genomförande av livräddande behandling, transporteras med sjuktransportbil eller helikopter till sjukhus för primärkirurgisk operation inom sex timmar efter skadetillfället.

- Inom den militära organisationen måste även erforderliga resurser finnas för omhändertagande samt korttidsvård av lättare skadade, sjuka och patienter med akuta stressreaktioner. Det är alltså så att vanlig enkel sjukdom gör soldater temporärt stridsodugliga. I internationella missioner utgör nämnda sjukdomar majoriteten av sjukvårdproblemen. I strid sägs 20 procent av skadeutslaget utgöra stressreaktioner och om dessa har vår tidigare duty officer, numera försvarsöverpsykiater, P-O Michel skrivit (i Sandpappret nr 2, årg 4). Slutligen måste även påtalas nödvändigheten av upprätthållandet av normal hygien för att motverka epidemier samt eventuell motståndarinsats av biologiska och kemiska stridsmedel.

Stabsredaktörens spalt

++++
FÅR VI NÅGONSIN UPPLEVA EN VARAKTIG FRED I MELLANÖSTERN?

Född måndagen den 13 september 1993.

Död torsdagen den 12 oktober 2000.

Är det så historien om fredsprocessen i Mellanöstern kommer att sammanfattas? Även den som har till upp
gitt att försöka åstadkomma ett kaseri till varje nummer av Sandpappret måste få vara allvarlig ibland.

Nu är jag allvarlig: Jag beivlar starkt att någon medlem av den historiska Svenska FN-bataljonen 72 M -- på
plats mitt emellan Israel och Egypten, när fredsavtalet mellan de båda länderna undertecknades en annan
hoppningivande måndag nästan 14 och ett halvt år tidigare -- kommer att få uppleva fred i den ständiga oros-
hård, som heter Mellanöstern. Och då menar jag förstås en varaktig fred.

Jag hoppas förstås att jag har fel men tror dessvärre inte det.

Detta skrivs dagen efter tragedin i Ramallah då två israeliska soldater lynchades av en palestinsk mobb och
Israel svarade genom att låta två attackhelikoptrar skjuta bl.a. den byggnad där lynchningen ägde rum, polis-
stationen på Nahdagatan, sönder och samman med sina raketer. Mycket kan naturligtvis handa fram till dess
att detta nummer av Sandpappret utkommer och mycket kommer säkert också att handa men jag har en
känsla av att det tyvärr inte blir så mycket av positivt slag.

En aprilsöndag 1979

Det är svårt att i sammanhanget inte låta tankarna gå tillbaka i tiden till söndagen den 29 april 1979, en stor
dag inte minst för alla medlemmar i vår bataljon. Den egyptisk-israeliska s.k. Joint Commission, som hade att
svara för detaljerna i fredsavtalets genomförande, höll sin första av en rad konferenser i El Tasa. Chefen för
2. kompaniet, Börje Sandgren, en trygg norrlänning från Umeå, var den på platsen ansvarige för säkerheten
och hade förstärkta resurser i form av personal och materiel från hela bataljonen till sitt förfogande. Inte den
minsta lilla incident inträffade och vi var alla lika stolta över den goodwill, som några hundra svenskar i fredens
tjänst långt hemifrån denna dag skänkte sitt hemland vår den över.

Chefen 2. kompaniet, Börje Sandgren, var den på
platsen ansvarige för sä-
kerheten. Foto: Forsberg

Den freden varar i alla fall fortfarande men är just nu naturligtvis bräckligare än nå-
gonsin. Om stridigheterna på Västbanken blir av mer omfattande slag -- och just
idag, olycksbådande fredagen den 13 oktober, tyder dessvärre mycket på det -- lär
nog Syrien, Egypten och kanske också de övriga arabländerna inte längre kunna
(vilja) förbli passiva åskådare.

Var vi där förgäves?

Vår bataljon var drygt 650 man stark. Vi kom från olika platser runt om i vårt avlånga
land. Vi hade olika bakgrunder och det låg också olika skal bakom våra motiv för att
ställa upp. Men alla ville vi ha fred också i denna del av världen och försökte efter
basta förmåga att bidra till den. Och får man tro Force Commander, Rais Abin, så
gjorde vi överlag "a hell of a good job". Frågan är bara till vilken rytt.

Var det en bortkastad tid? Var vi där helt förgäves? Det vill naturligtvis ingen av oss
tro. Och oavsett vad som hänt under den tid som gått sen detta skrevs

och fram till dess att tidningen utkommer, får det slutliga svaret dröja. Men det är klart att det inte går att komma ifrån att utvecklingen inom Mellanöstern under det 20-talet är som gått sen vi gjorde våra fredsbevarande insatser i området lämnar mycket i övrigt att önska.

Eller är det någon som är av annan uppfattning? Försök gärna tå mej på andra och förmodligen bättre tankar i så fall!

Kåbe Lidén -- 037

"AL-LIMERICK:ar"

Läser Du en -- läser Du flera

Nedan återges några -- enligt ryktet -- från Mellanöstern påverkade Al-Limerickar. En äkta limerick härstammar, som alla vet, ursprungligen från Irland medan nedanstående ju tillhör förstnämnda sorten.

Redaktören

En ökenarab från Fharilla,
vars fru logs gisslan av guenilla
skrev då hem till sin bror:
De har stor håg för hör
men troligen ser de rätt illa.

En odlingsexpert från Tel Arit
talar gärna om växters aptit.
Han kan agna sitt prat
åt kompost och tostat
mer helst han snackar en massa skit.

En glad beduin från AlKhedong
om sitt lyckorecept sa' en gång:
"Det motto som nu mest
gör livet till en fest
är kvinnor, vin och så rejäl fjong".

Till en judisk chaufför i Tel Edig
sa' en kvinnlig turist: "Är Ni ledig?"
"Nej", sa' han, "inte nu
för jag jobbar till sju
mer då följer jag hemskt gärna med Dig".

Bengt Hållkvist -- 050

REDAKTIONELLT

Om Du som läsare vill skicka in synpunkter på föreningsangelägenheter eller berätta något från i första hand Mellersta Östern eller något annat med FN-anknytning (motsv), så är Du välkommen med en insändare om helst inte över 1 maskin-/datorskriven sida -- inkl ev bild. Sådan måste vara tydlig, ljus och konturskarp samt försedd med uppgift på upphovsmannen. Skriver Du för hand med stora bokstäver/stor stil på varje rad så brukar drygt 3 fullskrivna sidor resultera i ungefär 1 textsida i Sandpappret. Skriv med rubrik "Skrivet i sanden" till tidningens redaktör under adress enligt sida 2. Insändare och artiklar från redaktionen måste **postas senast måndagen 2001-04-02**.

Avsikten är att under senhösten eller sommaren 2001 anskaffa och träna in mig på ny dator med inkoppling på internet samt förse mig med e-mailadress etc. Hittills har alla ritade bilder handritats utan datorhjälp och har all bildmaterial fått klistras in för hand -- alltså pappslöjd, vilket givetvis försvårar och fordlanger produktionsprocessen oavsett hälsotillstånd eller andra fördröjningspiller. Innan bildmaterial tas fram önskas all textmaterial levererat så jag ser de olika artiklarnas längd och innehåll för att kunna åstadkomma rätt bilder till rätt antal och passande storlek och så att lämpliga avbrott i annans visuellt tråkig textmassa åstadkommes. Kanske finns en röd tråd i artiklarna, som kan inspirera till omslagsbild.

Redaktören

(Forts. Från **STYRELSEN**)

E-MAILADRESSER 72 M OKTOBER 2000

Stieg Forsberg
Gunnar Lingmerth
18

editing.camera@swipnet.se
glingmerth@hotmail.com
(Forts. nästa sida)

Redaktören

VI TRÄFFAS PÅ E-MAIL!!!

För att reducera våra portokostnader (som är vår största kostnad) samt för att kunna utbyta information snabbare, lägger vi nu över adressregistret efter hand på E-mail. Härigenom spar också styrelsens kuvertslickningspatrull en hel del saliv.

**Kolla nu upp Dina möjligheter att ta emot vår post på E-mail, i stället för i kuvert!!!
Om Du saknar dator, kanske datorn på Ditt jobb eller grannens dator kan utnyttjas.**

Anmäl Din mailadress till: bo.ringdal@swipnet.se

**Om Du senare skaffar dator, glöm då inte att styra om posten till E-mail.
De som saknar E-mail kommer självklart att tills vidare få kuverttidning i brevlådan.**

Lars Josefson -- 004

REDAKTÖRENS KOMMENTAR OM E-MAILTIDNING:

Jag hade ej möjlighet att delta i det styrelsemöte 7 december, när eventuell E-mailtidning fördes på tal, men lämnar jag ändå här några spontana reaktioner inför den fortsatta debatten.

Vi skall självtaligt utöva våra medlemskontakter på sätt som är positivt och relevant vad gäller kostnader och teknik. Jag tror därför att det är mycket lämpligt att lägga över vårt adressregister på E-mail i så stor utsträckning som möjligt. Den nedbantade postservicen talar mycket här för. E-mail möjliggör ju oavsett antal postkontor ändå tekniskt blixtnabba kontakter, vilket kan vara nog så viktigt vid t.ex. kontakt mellan styrelsemedlemmar (kan minska behovet av samlade styrelsemöten med tillhörande resekostnader).

Om jag måkar med att göra en E-mailtidning av Sandpappret vet jag inte ännu. F.n. har jag inte någon internetansluten dator men planerar och sparar (har dålig pension) för att om möjligt skaffa sådan mot försommaren 2001. Men att göra tidningen helt och hållet internetutförd vad gäller t.ex. illustrationer vet jag i nuläget inte om det är möjligt -- för mig. Stieg Forsberg berättades att sitt fotomaterial så jag får hålla mig till vår katalogsbok -- inte minst när det gäller porträtt -- samt de privata ibland halvdåliga kort jag själv har eller blir tillsänd. Det finns nog ingen scanner, till för mig rimlig kostnad, att återge sagda bildmaterial på internet. Detta material måste kunna återges i vår tidning oavsett sort (internet eller papper) och anser jag ej heller förhandlingsbart att avlägsna. Att låra mig alla konststycken för att kunna internetproducera /E-maildistribuera Sandpappret kan kanske kräva en dyrbar datorkurs, som jag inte vill ha betald av någon annan. Jag vill nämligen, som tidningens redaktör, vara oberoende och kunna vara kritisk, där jag så bedömer nödvändigt. Dessutom är jag inte så väldigt tekniskt kunnig. Alla teckningar ritas nu av mig för hand utanför dator och vill jag av stolt inte använda några datormaterial. Sagda teckningar och foton (kopierade) klipps och klistras in för hand som tidigare nämnts, på tidningens pappersmanus. Internetfoton sågs kräva dyrbar kamerautrustning, vilken jag inte har råd med.

Vad gäller avseende datorsäkerhet? Kan vem som helst gå in och förändra materialet samt låta mitt eller artikelförfattarnas namn stå kvar -- eller tvärtom -- låta texten vara oförändrad men byta bort författarnas namn? Hur bevakas upphovsmannarätten? Kanske ingen risk avseende E-mailpost men väl som internetupplagd tidning -- eller? Vi får se om undertecknad -- eller någon annan -- kan göra en E-mailtidning av Sandpappret

Bengt Hallkvist -- 050

DU ÄR VÄLKOMMEN MED REKLAM I SANDPAPPRET 19

ÖKENVÄRLDEN...

SOM TRADITION BRUKAR VI UNDER OVANSTÅENDE VINJETT I VARJE NUMMER AV SANDPAPPRETT ÅTERKOMMA MED EN BESKRIVNING AV FACTA OCH/ELLER FICTION OM ETT DJUR ALTERNATIVT EN VÄXT, SOM FINNS/FUNNITS I SINAI ELLEH EN STJÄRNBILD DÄROVANFÖR MED ARABISK ELLER ANTIK EGYPTISK ANKNYTNING

"GULDET BLEV TILL SAND"

Den välkända sången ur "Kristina från Duvemåla" kan möjligen leda till den vilda slutsatsen att "vårt" Sinai en gång bestod av guld. Och visst kunde dynorna lysa guldgula när de avtecknade sig mot den klarblå himlen. Men det var nog inte guld och rikedom vi tänkte på när vi såg ut över det karga landskapet. Sand, sand och åter sand var det första slående intrycket när vi anlände till den del av världen som skulle bli vår arbetsplats under ett halvår. Så småningom varde vi oss vid att umgås med sanden som ständigt gjorde sig påmind: yrande sand som blockerade vägarna, fyllde lähl och byggnader, knastrade i tänderna och gav skevsår mellan låarna eller orsakade onormal förslining av fordonen och annan materiel. Även om "RADIO MALISH" stundom spelade "Love letters in the sand" med Pat Doone gjorde det oss inte vänligare stämde mot sanden. Om nu sanden inte är guld vad är den då?

Sand, sand och åter sand var det första slående intrycket när vi anlände till den del av världen som skulle bli vår arbetsplats. Även om "RADIO MALISH" stundom spelade "Love letters in the sand" gjorde det oss inte vänligare... mot sanden. Silikon... används... för att förbättra kvinnors former. Foto: Steg Forsberg. Collage: Bengt Håkqvist

Sand är små korn (kristaller) av mineraler: kvarts, vilket i sin tur består av jordskorpans två vanligaste grundämnen: syre (ca 50% av jordskorpans vikt) och kisel (ca 25%). (Kisel = Silicium - det är alltså inget

sällsynt eller dyrbart material som används i våra datorer eller för att förpältra kvinnors former!). Ren kvarts är vit och kan ibland vara vattenklar (kallas då bergkristall) men är ofta färgad av olika metaller, främst järn och aluminium, vilket gör den röd- eller gulaktig (därav dynernas gyllene färg). Kvarts uppträder både ensamt och som viktig beståndsdel i många bergarter. Det är ett mycket motståndskraftigt och hårt material (hårdhetsgrad 7 på den tiogradiga skala där diamant är det hårdaste mineralet med hårdhetsgrad 10). När bergarter vittrar ned blir kvartskornen kvar och förs omkring av vindar och vatten. I varma klimat sker vittringen snabbt varvid stora mängder sand bildas och kan samlas till ökenområden. Kvartssanden innehåller inga viktiga näringsämnen för växterna, ger dåligt fäste för rötterna och har dålig förmåga att lagra fuktighet, vilket gör att mycket få arter kan etablera sig i denna jordart.

Att sandöknar blivit dominerande inslag i landskapsbilden i såväl Mellanöstern som i Nordafrika beror dels på geologiska och klimatologiska faktorer -- men också till stor del på människan och hennes husdjur som under årens lopp skövlat den vegetation som kan binda sanden, vilken då samlats i rörelse och bildat öknar. Denna utveckling pågår fortfarande i många områden, t.ex. runt Sahara. (I Bibeln förekommer sand i många liknelser och telesätt -- så ta fram Din Bibel och läs i Första Mosebok 32.12 och Matteus 7.24-27). Trots att sand sålunda inte är gynnsam för ager, verksamhet har människans uppfinningsrikedom ändå skapat viktiga användningsområden för sand. Kvartssand är den viktigaste beståndsdelen i glas. När man vid glasblivverknig smälter sand vid hög temperatur förlorar den sin kristallstruktur (den blir amorf) och övergår till att bli en flygtande vätska med hög stelningstemperatur. Sandsten var länge ett viktigt byggnadsmaterial, som tyvärr orsakat många människors död genom Silikos. Numera är sand jämte cement den viktigaste komponenten i betong.

En urgammal metod att mata tid är att låta sand rinna genom ett timglas. Mycket sand har runnit genom timglas sedan vi lämnade Sinai, som numera ser annorlunda ut än när vi var där. Många av de gyfene djuren har försvunnit, människan har åter erövrat delar av öknen med hjälp av konstbevattning och modern teknik. Den fortsatta utvecklingen är dock osäker med hänsyn till att tillgången på färskvatten är gränsättande i kampen mot sanden. I hela Mellanöstern är det stor obalans mellan behov av och tillgång på färskvatten. Denna obalans är en av de största konfliktskema i området och kan leda till att sanden fortsätter dom över landskapet.

När vi dessa dagar ser hur förhoppningarna om fred i Mellanöstern ånyo grusas är det inte utan att man känner som där fattige svenske immigranten i "Kristina från Duvemåla" och med sorg tvings konstatera att "GULDET BLEV TILL SAND".

Alv Svensson -- 003

+++++
VI FORTSÄTTER HÄR VART SPANNANDE STRÖVTÅG MED Vår BERÄTTARKUNNIGE FÄRDLEDARE -- MEN LÄMNAR DEN HÄR GANGEN DET HELIGA LANDET FÖR ATT TA OSS IN I, FÖR VÄLDIGT MÅNGA VÄSTERLÄNNINGAR, MYCKET OKÄNDA GRANNLANDS SYRIEN. REDAKTÖREN

Den här gången skall vi bege oss nordöst ut från Israel -- till Syrien. Men vi kan inte komma dit från Israel eftersom dessa länder officiellt fortfarande är i krig med varandra. Vi kan dock göra en första brevvare upp mot syrisk gräns, bortöver Golanhöjderna och stanna vid taggtråden samt ingenmansland, som skiljer länderna åt. Någon kilometer bort ser vi ruststaden Kunetra. Den förstördes slutligen under Jom Kippurkriget. 21

1973. Men ännu längre bort skymtar den nya staden Kuneitra. Om man tittar till höger, bort över bergen, ser man på hitsidan stängslet en lång rad vindkraftverk, som Israel byggt. Några av möjligheterna att komma till Syrien kan vara att resa in via Jordanien eller Libanon.

Hur som helst, nu befinner vi oss i Syrien. Syrien heter på klassisk arabiska **Bilad ash-Sham**, ibland förkortat **ash-Sham**. Landet är till stor del öken – med milsvida sanddynor. Men här finner vi också grönskande oaser. **Damaskus** är en oas. Och från bergen i väster kommer härligt, gott vatten, vilket Syrien exporterar. I Syrien finns massor med sevärdheter – för landet har en mycket gammal kultur. Här finns gamla, spännande städer som **Aleppo**, **Hama** för att inte nämna den kanske mest välbevarade gamla romerska staden **Palmyra** – 30 mil nordost Damaskus. Men det drar iväg för långt att berätta om allt och därför får jag begränsa mig till Damaskus och området däromkring.

Men först: I Bibeln möter vi en av berättelserna från Syrien första gången i 2:a Kungaboken 5, där kan Du läsa om hur överbefälhavaren Naaman, som var spetälsk, kom till profeten Elias för att bli botad. En intressant läsning och lärdom. Längre fram i Bibeln, (Apostlagärningarna kap.9 – femte boken i Nya Testamentet) står om Saul (senare kallad Paulus), som är på väg till Damaskus för att som rättrogen rabbin fångsla dem, som tillhörde sekten kristna – de som var "på den vägen". Det blev en dramatisk upplevelse och han hamnade i Damaskus, där han efter några dagars kris och med hjälp av den fromme, kristne mannen Ananias lotsades fram till kristen tro. Det blev naturligtvis konflikt med de forna trostränderna, rabbinerna, och han måste fly. Detta skedde en natt, när han blev nedhissad i en korg över stadsmuren. Plateen där detta ägde rum heter **Raka gatan** och den finns ännu kvar i Damaskus i torgområdet, som benämns **souq**. På muren, vilken också alltjämt finns kvar, har en mosaik med bild av "korshändelsen".

Men nu till staden Damaskus. Det är en modern stad med ca 2,5 milj. invånare. Vackra byggnader, breda gator och många stilla moskéer. Mitt i staden finns ett torg, "The hanging square". Här finns en väldig galge och här avrättas brottslingar – "sig själva till straff och androm till varnagel".

När man kommer till Damaskus skall man inte missa att besöka "souqen". Det är ett enormt marknadsområde med särskilda gator för olika varor. Hela området är täckt med ett valtak. En del gator säljer siden, andra läder, andra åter kopparvaror och så kommer man till silver- samt guldgalorna. Det mesta guldet här håller 14 karat och är ganska billigt. Här kan man köpa de märkligaste ringar, vilka kan tas isär och säljas ihop – om man har tur eller är skicklig.

Damaskus är en marktg stad. Här blandas modernt och gammalt om värt att nämna. Språket är, förutom arabiska, franska och engelska.

Syrien är en från Andra världskrigets slutskede uppkommen självständig men – från västerländsk turism – en delvis sluten arabisk, muslimsk diktatur. Israel har under Sexdagarskriget erövrat och 22 senare annekterat Golanhöjderna. Redaktören.

Här i Syrien finns också flera kristna trosriktningar: grekisk-ortodoxa (ortodox betyder renlärig), syrisk-ortodoxa, armenier (bl.a. ättlingar till dem som flydde undan turkisk terror mot kristna i Armenien omkring 1915. Man tror att närmare 1,5 milj. armenier döddes under den förföljelsen), katoliker, maroniter m.fl. Omkring 90 procent av befolkningen är muslimer. Detta syns också på byggnaderna. Jag nämnde om moskéerna. De är enormt städa – somliga har flera minareter. Kanske ändå Umayyad-moskén tar priset. Vilken byggnad! När man kommer in i den ligger man också en väldig sarkofag. Den är flera meter lång, någon meter bred och ca tre meter hög samt fullsmydd med kalligraf (textslingar). När jag stod vid denna väldiga sarkofag förstod jag att här måste en stor imam vila. Då jag frågade guiden vem som vilade där fick jag en fantastisk överraskning: "Här finns kvarlevorna efter Johannes Döparen, som Herodes lät halsugga". Det "slog knut" i min skalle. Johannes Döparen här! Hör han till den muslimska traditionen? Här måste forskas och studeras, tänk jag. Vad säger Koranen

HELA REDAKTIONEN BIR
ATT FÅ TILLÖNSKA
ALLA LÄSARE

ETT GOTT NYTT ÅR

HELA REDAKTIONEN

VIKTIGT MEDDELANDE TILL ALLA KAMRATER!

ALLA KAMRATER ERHÅLLER ETT EX AV
SANDPAPPRET OCH MED DETTA VILL STYRELSEN
VETA HUR MÅNGA SOM VILL STÅ KVAR SOM
MEDLEM I FN-KAMRATERNAS 72M
KAMRATFÖRENING. DET BESLUTADES ATT
MEDLEMSAVGIFTEN SKALL VARA 100 KRONOR
FRÅN OCH MED ÅR 2001.

SÅ VITT VI VET ÄR VI DEN ENDA BATALJONEN
SOM HAR EN EGEN KAMRATFÖRENING ÖVRIGA
ÄR MEDLEMMAR I BATALJONEN.

VI BLIR ÄLDRE OCH DÅ BEHÖVS
KONTAKTER OCH SAMVARO MER
SÅ FORTSÄTT MED ATT VARA
MEDLEM.

.....
JAG VILL VARA KVAR SOM MEDLEM I 72M
JAG VILL INTE VARA KVAR SOM MEDLEM I 72M

.....
Ref.nr namn TEXTA

.....
adress.tfn e-mailadress. Fax. TEXTA
SÄND SVARET TILL PER HALLGREN, HORNSBRUKSGATAN
3B,4TR, 117 34 STOCKHOLM